

Grupa AJ nigdy nie powinna popierać, finansować ani używać nazwy AJ żadnym pokrewnym ośrodkiem, ani jakimkolwiek przedsięwzięciom, ażeby problemy finansowe, majątkowe lub sprawy ambicjonalne nie odrywały nas od głównego celu.

Tradycja 5 określa główny cel Wspólnoty AJ, natomiast tradycja 6, jak dla mnie, przypomina czym - jako grupa - mamy się nie zajmować.

Głównym celem naszej Wspólnoty jest niesienie postania jedzenioholikowi, który wciąż jeszcze cierpi. Zatem tradycja 6 skłania mnie do refleksji, odpowiedzi na pytanie - co może nas, jako grupę, oderwać od tego podstawowego zadania, przez co możemy zejść z tej naszej głównej drogi, która wiedzie nas do celu. Według mnie jest to wszystko to, co wiąże się z uzależnieniem od innych, a szczególnie uzależnieniem finansowym. W Wielkiej Księdze AA czytamy: „Problem pieniędzy, władzy, zajmowanych stanowisk, własności mógłby odwieść nas od naszego celu duchowego”. Dlatego wszystko, co jest konieczne, a jest związane z finansami we Wspólnocie, powinno być mocno oddzielone od sfery duchowej.

Jako Wspólnota mamy działać tak, aby od nikogo nie być zależnym, ale też nie angażować się w żadne przedsięwzięcia, wspólne interesy, nie popierać żadnych opcji politycznych, religii, nie powinniśmy używać naszej nazwy jakimkolwiek przedsięwzięciom. Zatem ja - jako JA, mogę popierać daną religię czy być przykładowo związana z jakąś opcją polityczną, ale już nie jako ajotka.

Postuję się też przykładem wynajmu sali. Kiedy początkowo w naszej grupie były tylko dwie osoby, nie miałyśmy zbyt wiele środków, z uwagi właśnie na małą liczebność grupy. Zadawałam sobie wtedy pytanie, czy nie można by porozmawiać z jakąś osobą czy instytucją, od której użyczałibyśmy salę na mitingi. Nie znałam wtedy jeszcze tradycji.

Skorzystałam jednak z doświadczenia mojej sponsorki, która uświadomiła mi, jak ważne jest dla naszej Wspólnoty, aby nie wchodzić w żadne zależności i układy finansowe. Mówiła wtedy właśnie o tradycji 6. Zrozumiałam, że aby być w zgodzie z tradycjami, powinnyśmy odprowadzić kwotę za wynajem sali, w której spotykałyśmy się dwa razy w miesiącu na mitingach.

W literaturze AA, w opowiadaniach o historii Wspólnoty AA, można znaleźć dużo przykładów, opisujących jak w pionierskich czasach alkoholicy angażowali się w różne przedsięwzięcia i jak niemal zawsze kończyło się to niepowodzeniem dla samego przedsięwzięcia, jak i całej grupy. W książce „12 Kroków i 12 Tradycji AA” czytamy: „My, Anonimowi Alkoholicy nie możemy być pancierzem na wszystkie problemy wszystkich ludzi i nie powinniśmy nawet tego próbować”. To zdanie przypomina mi o zasadzie stosowania tradycji 6 w życiu prywatnym, w rodzinie. Mam skupić się na celu, do którego dążę ja czy moja rodzina, a nie na życiu innych. Mam rozwiązywać swoje problemy, a nie żyć problemami innych, chyba że ktoś prosi mnie o konkretną pomoc.